

**Talan mot Republiken Finland väckt den 15 juli 2005 av
Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-284/05)

(2005/C 271/23)

(Rättegångsspråk: finska)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 juli 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Finland. Sökanden företräds av G. Wilms och P. Aalto, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Finland inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 9, 10 och 11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89⁽¹⁾ och enligt rådets förordning (EG, EURATOM) nr 1150/2000,⁽²⁾ genom att, i strid med artikel 26 EG och artikel 20 i tullkodexen och således tulltaxan, underlåta att, angående den tullfria importen av försvarsmateriel mellan åren 1998 och 2002, beräkna och betala egna medel som inte har blivit fastställda och inte har tillhandahållits kommissionen och genom att vägra att betala dröjsmålsränta efter att ha underlåtit att tillhandahålla kommissionen egna medel, och
- 2) förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Gemenskapens egna medel består bland annat av betalningar som uppkommer genom den gemensamma tulltaxan och andra tullavgifter. Medlemsstaterna skall fastställa tullbeloppen så snart de har nödvändig information tillgänglig och inom en viss föreskriven tid kreditera dessa medel på gemenskapens konto för egna medel. Enligt gemenskapsrätten skall det utgå dröjsmålsränta vid för sent krediterade medel. Artikel 296 EG omfattar endast strikt begränsade undantagssituationer och på grund av att dessa undantag är begränsade skall de tolkas restriktivt. En medlemsstat som ämnar utnyttja dessa undantag måste bevisa att dess verksamheter inte går utöver ramen för de ovannämnda situationerna för att kunna motivera omständigheten att den har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter. Bestämmelserna om upphävande av importtullar på försvarsmateriel i förordning (EG) nr 150/2003⁽³⁾ kan enbart tillämpas på situationer som uppkommit efter förordningens ikraftträdande och den kan således inte tillämpas retroaktivt.

Republiken Finland bestrider såväl skyldigheten att tillhandahålla information som betalningsskyldigheten och skyldigheten att betala dröjsmålsränta.

- ⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, EURATOM) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41).
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 150/2003 av den 21 januari 2003 om upphävande av importtullar på vissa vapen och militär utrustning (EUT L 25, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Rovaniemen hallinto-oikeus av den 15 juli 2005 i målet mellan
Länsstyrelsen i Norrbottens län och Lapin liitto**

(mål C-289/05)

(2005/C 271/24)

(Rättegångsspråk: finska)

Rovaniemen hallinto-oikeus begär, genom beslut av den 15 juli 2005 som inkom till domstolens kansli den 19 juli 2005, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Länsstyrelsen i Norrbottens län och Lapin liitto beträffande tolkningen av punkt 1.7 i regel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000⁽¹⁾ (nu punkt 1.8 i regel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1145/2003).⁽²⁾

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 av den 28 juli 2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna (EGT L 193, s. 39).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1145/2003 av den 27 juni 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1685/2000 avseende regler om berättigande till medfinansiering från strukturfonderna (EUT L 160, s. 48).